

РЕШЕНИЕ

№ 2233

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1375** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба упълномощен юрисконсулт на Авиокомпания „България Еър“ АД оспорва РЕШЕНИЕ № 5778/13.12.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 121^{-ВН} състав, постановено по НАХД № 13874/2023 г. С решението е потвърдено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 387/14.09.2023 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Гранична полиция – Аерогари“, при Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР, с което на касатора, на основание чл. 51 от Закона за чужденците в Република България е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 2 000 лв., за нарушение по чл. 20, ал. 1, т. 1, вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 от същия закон.

Касаторът не се явява и не е представляван. С касационната жалба се твърди неправилност на въззивното съдебно решение, като се счита, че: са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила, относно описание на нарушението; за процесния чужденец не е била необходима виза, понеже е пътувал с полет от Ф. – Ф. и не е пресичал външна за ЕС граница.

Ответникът не е представляван, но с писмена молба е заявил становище за неоснователност на касационната жалба и е заявил искане за юрисконсултско

възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Дружеството – касатор е санкционирано за това, че: на 12.07.2023 г., около 17:35 часа извършената на ГКПП - Аерогара С. гранична проверка на пътниците, пристигнали с полет FB438 от Ф. за С. показала, че превозвачът „БЪЛГАРИЯ ЕЪР“ АД, след като е бил длъжен преди да извърши услугата по превозване да провери документите за пътуване на J. D. SEY – гражданин на Ф., притежаващ многократна виза тип „С“ №[ЕИК], издадена на 15.06.2023 г. от Германия, валидна до 23.06.2024 г., го превозил до Република България, без валиден документ за пътуване или разрешение за пребиваване, като издал превозни документи – билет и бордна карта.

Съставът на районния съд, в резултат на проведеното съдебно следствие е проверил изложената фактическа обстановка, приемайки в за доказана. Изложил е мотиви, че по време на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а отговорността на юридическото лице е ангажирана законосъобразно.

Касационната жалба е неоснователна, а въззивното съдебно решение е правилно.

Касационната инстанция изцяло споделя мотивите на районния съд.

АУАН и НП са издадени при спазване на процесуалните правила, включително относно описание на обстоятелствата, касаещи извършеното административно нарушение и квалификацията му. Съдържанието на акта и на наказателното постановление не оставя съмнение извършването на какво административно нарушение се вменява.

Установено е, че филипинският гражданин не е притежавал валидна виза или разрешение за пребиваване в РБ. Към 12.07.2023 г. чужденецът не е отговарял на условията, по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗЧРБ за влизане в страната, както и на тези, посочени в чл. 6, ал. 1, т. „б“ от Регламент (ЕС) № 2016/399, а превозвачът не е изпълнил задълженията си по чл. 20, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ. Според чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването трябва да притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава е необходима. Превозвачът е бил задължен да извърши проверка на пътника за това, дали притежава валидна виза или разрешение да пребиваване, преди да издаде превозен документ - билет и бордна карта. Като не е осъществил тази проверка, касаторът, посредством бездействие е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 20, ал. 1, т. 1, вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ. Към датата на извършването му Република България е страна - член на ЕС, но не е страна по Споразумението от Шенген и по тази причина не е имала

вътрешни граници с другите държави от споразумението, съгласно Регламент (ЕО) № 562/2006 г. за създаване на Кодекс на Ш. граници и Регламент (ЕС) № 399/2016 г. на Европейския парламент и на Съвета, относно Кодекса на Съюза за режима на движение на лица през границите. Достигайки до същите правни изводи съставът на въззивния съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. При това основателно се явява искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 1, предл първо и ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 5778/13.12.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 121^{-ви} състав, по НАХД № 13874/2023 г.

ОСЪЖДА Авиокомпания „България Еър“ АД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Главна дирекция „Гранична Полиция“ – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: